

Kázání Marka Vanči z 13. března 2022 v Krucemburku

I. čtení: Lk 17, 11-19

II. čtení: 1. Te 5, 16-18

Milé sestry a milí bratři,

důležité věci bývají jednoduché. Apoštol Pavel píše tesalonickým křesťanům v dobře zapamatovatelné zkratce tři důležité věci pro křesťanův život: Radujte se, modlete se, děkujte! A pokud se toto má dít stále, ustavičně, za všech okolností, pak tím má být náš život naplněn, má tím až přetékat. Apoštol Pavel říká tesalonickým, že to je Boží vůle. Že tyto tři skutečnosti po nás Bůh žádá, že to je to, co u nás chce nalézt, co při nás v našem životě chce vidět. My dost často nevíme, zda to, co děláme, je opravdu Boží vůle. Snažíme se někdy složitě ptát po Boží vůli pro naše životy. Někdy máme sklony vidět v různých událostech našeho života Boží vůli, ale tady se nám jednoduše říká, co máme v životě dělat, abychom Boží vůli plnili. Pavel to píše záměrně jednoduše, aby se nemuselo dlouho přemýšlet, co je Boží vůle, ale aby nám to rychle naskočilo v hlavě i v srdci. V těchto třech verších je obsažen stručný, ale výstižný obraz existence vykoupeného, věřícího člověka. Věřící člověk se má vyznačovat radostí, komunikací s Bohem v modlitbě a také vděčným způsobem života.

Pavel říká: „To je Boží vůle v Kristu Ježíši pro vás“. Boží vůle se projevila a vymezila v díle Pána Ježíše Krista. Boží vůle je obsažena v Kristu Ježíši. A právě ono „v Kristu Ježíši“ vymezuje, co Boží vůle je a co není. Pak ovšem Boží vůle nemůže být nic zlého. Nic, co by nás mělo ponižovat, deplat, ničit a svazovat. To přece Pán Ježíš nedělal, on svým životem lidi osvobozoval k radosti, učil modlitbě a probouzel k vděčnosti a k děkování.

„Stále se radujte“. Ta radost, o které Pavel mluví, není křečovitá radost za každou cenu, není to přihloupý úsměv od ucha k uchu za každých okolností. Není to radost jako reklamní tabule, není to neuvadající úsměv, bezstarostnost, zdánlivě věčné štěstí. Zvláště v této době se nám zdá, že mnoho důvodů k radosti není. Ale při vší nejistotě a utrpení, které vidíme a slyšíme, je třeba normálně pracovat, normálně žít, bez výčitek vůči nám samým, že se máme dobře a druzí nikoliv, a radovat se z maličkostí, které se nám daří v práci, v odpočinku, s dětmi i vnoučaty.

Pavel samozřejmě myslí na radost, která je poznávacím znamením Kristova člověka. Je to radost z toho, že znám Krista a on zná mě. Že mně zná, jaký jsem, a přesto mě přijal. Radost z toho, že jsem zahrnut jeho láskou. Je to radost tichá a vytrvalá, která nemá základ v pozemském veselí. Pozemská radost bývá rafinovaně vyumělkována a tváří se, že může tuto radost v Pánu nahradit. Není tomu tak. Nic z radostí tohoto světa nemůže nahradit tuto radost v Pánu. Bůh člověka přijímá a proměňuje, dává mu odpuštění, nabízí mu výhled do budoucnosti. Když člověk Bohu uvěří a přijme jeho milosrdenství, pak objeví tuto tichou radost. Tu si má křesťan připomínat právě tehdy, když na něj dolehne bolest, neštěstí, strach a selhání. Tato radost z nalezení smyslu života, tato radost z Boha věřícímu člověku zůstává právě tehdy, když všechny pozemské radosti opadnou a zmizí.

Víra ovšem dobře ví o těžkých situacích, kdy je těžké nalézt v dané životní situaci něco dobrého. Pavlova výzva k stálé radosti v Pánu ovšem neříká: „tvařte se, že už je vše hotové, vy věřící teď dělejte, jakoby už v životě nebylo s čím zápasit a bojovat“. Naopak jsou chvíle, kdy musíme „plakat s plačícími“, chvíle, kdy musíme projevit své lidství a svůj soucit.

Proto Pavel připojuje hned další výzvu: „v modlitbách neustávejte“. Opět se tím nemyslí křečovitý postoj, kdy by člověk od rána do večera drmolil své mnohmluvné modlitby a snažil se jimi Boha udolat a umluvit. Stálou modlitbou je spíše míněn celý postoj věřícího člověka, který je svým obličejem obrácen k Bohu, aby slyšel Boží slovo a byl zároveň schopen mluvit k Božímu uchu. Pavel neustálostí myslí modlitbu jako trvalé pamatování na Boha a jeho pomoc. Vždyť čím více se modlíme, čím více se obracíme k Bohu, tím větší je i naše důvěra v něho a tím větší je i naše radost. Neustálá modlitba obnovuje vnitřní radost a dává sílu víře pozdvihnout se nad to, co je vidět a co se zdá neřešitelné. Modlitba je zápasem, je projevem duchovní síly, skrze modlitbu se Pánu Bohu přibližujeme a těšíme se z neviditelných skutečností Božího díla. A dnes samozřejmě máme mnoho možností, zač se v tomto světě modlit. Za ukončení bojů, za smíření a odpuštění, za trpící

lidi.

Třetí Pavlovo napomenutí a upozornění zní: „za všech okolností děkujte“. Boží vůlí je, aby věřící člověk v modlitbě děkoval za projevy Boží lásky. Bůh není neosobní a chladná síla či myšlenka. Bůh je živý, jednající, milující. Čeká od člověka odpověď. Když Ježíš Kristus chodil po této zemi, tak hledal u lidí víru. Když uzdravil nemocného, čekal na jeho vděčnost. I Pán Bůh potřebuje zpětnou vazbu. Je rád, když slyší naše vděčné modlitby. On přece dává člověku milost a lásku a chce slyšet, že byla přijata. Bůh po nás chce vztah - já - ty. Nechce jednostrannost, jednosměrnou snahu, chce slyšet naši odpověď. Nejsme a nemůže být jen trpnými příjemci Boží milosti, nemůžeme čekat, že Bůh bude jen neustále dávat a my budeme jen brát. Bůh chce slyšet naše děkování, Bůh chce také vidět naši vděčnost a lásku, kterou projevujeme lidem okolo nás jako odpověď a důkaz, že jsme opravdu pochopili, oč v životě jde především. Chce slyšet od nás, že víme o milosti, kterou nám denně dává, chce, abychom ji přijímali a také dali najevo, že víme, že to je drahá Boží milost vydobytá obětí Pána Ježíše Krista.

Jak máme rozumět Pavlovu požadavku: „za všech okolností“? Existují přece situace, kdy se nám zdá, že není nic, zač bychom mohli Pánu Bohu poděkovat. Jsou chvíle, kdy nemůžeme najít nic, zač bychom měli být vděční. Jistě, že v mnoha případech lidského utrpení a bídy musíme přiznat, že věcem nerozumíme, že neznáme smysl, že nevíme, ale věřící člověk, člověk patřící Ježíši Kristu, je schopen vzdávat Pánu Bohu díky i za věci, které nechtěl, nežádal, které si nevybral. I skutečnosti těžké a bolestné nás mohou posunout k novému pochopení života a k novému pohledu na sebe sama. Mohou dokonce posílit víru. A navíc, když umíme od Boha přijmout i nepříjemné věci, dáváme tím najevo svou důvěru v Boží moc a v Boží vedení. Je tedy možné říci, že i v té nejtěžší životní situaci se můžeme v důvěře obrátit k Bohu. Právě za tuto možnost volání k Bohu můžeme být vděční skutečně vždycky.

Apoštol Pavel nežádal plnění Boží vůle po všech lidech. Mluvil tehdy k lidem věřícím. Mluvil ke sboru v Tesalonice. Ani dnes neslyšíme to slovo jen jako jednotlivci, ale jako společenství sboru a církve. Pokud skutečně žijeme s Bohem, pak nás to vede do společenství církve. Život v radosti, modlitbě a děkování nás nutí ke sdílení. Zvláště ve společenství sboru se toto trojí upevňuje a obnovuje. Právě při pohledu na stejně věřící vynikne, co jsem já osobně dostal a dostávám od Boha. Přijímáme všichni od Boha mnohem více, než si dokážeme představit a uvědomit. To je silný a vážný důvod vzít vážně Pavlovy výzvy a začít je plnit. Nejdříve se radujme a za všech okolností děkujme a pak teprve prosme.

Amen

Modlitba: Milý Pane Bože, přicházíme k tobě v době, která v nás působí zmatek, vyvolává obavy a šíří strach. Ty ale zůstáváš nad celým tímto světem jako Pán. Nejsi bezmocný. Voláme k tobě z hlubokosti své lidské existence a prosíme za odpuštění. Ty jediný můžeš potěšit naše srdce i mysl a pozvednout naši naději. Prosíme o tvé slovo, o blízkost tvého Ducha. Přišli jsme jako částka tvé církve a dovoláváme se tvého milosrdenství. Prosíme za naše shromáždění i za všechna ostatní křesťanská setkání všude na světě. Amen

Přímluva+Otče náš: Milostivý Bože, jen ty můžeš dát tak pevnou víru, abys neviklala, aby se uměla radovat, modlit a děkovat. Naše víra naráží na zlo, nenávist a posměch. Nauč nás trpělivě snášet obtíže a vytrvale bojovat duchovní boj víry. Ať vždy stojíme na straně lásky a práva, odpovědnosti a odpuštění. Nedopusť, prosíme, aby naše srdce okorala a začala sobecky myslet jen na sebe. Upevni v nás čisté učení svého evangelia. Milosrdný Bože, pohleď na nás lidi, skloň se, prosíme, k trpícím, k zoufalým a nešťastným lidem. Děkujeme ti za lidi, kteří v sobě objevili soucit a pomáhají uprchlíkům. Ukaž nám, jak můžeme pomoci my. Zastav řádění Zla a jeho pochopů a přísluhovačů. Prosíme za obnovení pokoje a míru na Ukrajině i jinde na světě. Prosíme za humanitární pracovníky, za pomáhající organizace, prosíme za všechny, kteří vyměnili své pohodlí za nelehkou službu potřebným. Prosíme za lidi kolem nás, aby alespoň někteří začali hledat tebe. V tiché modlitbě... Otče náš...